

Dehidratált a testem,
A fejem fáj, mégis menni muszáj.

Rád nézek, de nem jut eszembe más,
Csak hogy elárultál.

Elrontottam, elveszítettem,
Eladósodtam, elégettem,
De mind közül azt bánom,
Hogy neked segítetttem.

Eltűnt a kötelék már,
Szublimált az álom.
Mert az úton, amit te mutattál,
Egyedül kell járnom.

Én látok, már látok,
De te vak voltál, nem látnok.
Eltűnt a kötelék,
Kérlek, gyere vissza máskor!

Gyomron belül éget,
Felszökik a láz, mégis menni muszáj.

Testvér, hová bújtál?
Te elárultál!

Elrontottam, elveszítettem,
Eladósodtam, elégettem,
De mind közül azt bánom,
Hogy neked segítetttem.

Van, amit nem gyógyít meg a perc,
Van olyan sebem, ami már örökké velem lesz.
Van, amin áthaladtak tettek és szavak,
De ereklyeként legbelül örökre itt marad.